

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U SREBRENIKU
Broj: 30 0 P 104249 20 P
Srebrenik, 23.01.2023. godine

OPĆINSKI SUD U SREBRENIKU, sudija Milada Topčić, u pravnoj stvari tužitelja I. A. iz D. M. bb, S., koga zastupa punomoćnik Škahić Hajrudin advokat iz Srebrenika protiv tuženog M. E. sin K. iz H. b.b., S., koga zastupa punomoćnik Ismet Beganović advokat iz Tuzle, radi naknade štete, vrijednost spora 8.000,00 KM, nakon održane i zaključne glavne rasprave 28.12.2022. godine u prisutnosti punomoćnika stranaka, gore označenog dana donio je:

P R E S U D U

I - DJELIMIČNO SE usvaja tužbeni zahtjev tužitelja pa se nalaže tuženom da tužitelju naknadi nematerijalnu štetu u ukupnom iznosu od 5.304,00 KM i to na ime pretrpljenih duševnih bolova zbog smanjenja životne aktivnosti iznos od 4.000,00 KM, na ime pretrpljenih fizičkih bolova iznos od 568,00 KM, na ime pretrpljenog straha iznos od 336,00 KM, na ime duševnih bolova zbog naruženosti iznos od 400,00 KM, uvećan za zakonsku zateznu kamatu računajući od dana donošenja presude, pa do isplate, kao i da mu naknadi troškove parničnog postuka u iznosu od 264,10 KM, a sve u roku od 30 dana od dana donošenja presude.

II - Odbija se višak tužbenog zahtjeva tužitelja preko dosuđenog iznosa u stavu I.

III - Odbija se zahtjev tuženog za naknadu troškova postupka na ime troškova punomoćnika za prijevoz u iznosu od 423,36 KM i za sudsku taksu u iznosu od 75,00 KM.

Obrazloženje

Tužitelj je putem punomoćnika dostavio ovom sudu tužbu dana 28.04.2020. godine protiv tuženog radi naknade nematerijalne štete. Tužbenim zahtjevom, koji precizira tokom postupka, odnosno usklađuje sa nalazom vještaka, traži naknadu štete u visini od 5.000,00 KM štete zbog umanjenja životne aktivnosti, 710,00 KM, zbog pretrpljenih fizičkih bolova, 420,00 KM zbog pretrpljenog straha, 500,00 KM zbog naruženosti kao i troškove parničnog postupka.

Tužbeni zahtjev tužitelj temelji na sljedećim činjenicama:

- da je dana 26.06.2018. godine u gradu Srebrenik, na poligonu malih sportova, tuženi fizički napao tužitelja, nanijevši mu teške tjelesne povrede zbog čega je tuženi i pravosnažno osuđen presudom Općinskog suda u Srebreniku broj: 30 0 K 100707 19 K od 20.02.2020. godine;
- da se tom prilikom tužitelj nije htio rukovati sa tuženim, zbog čega je tuženi tužitelju zadao udarac glavom u predjelu nosa, nanijevši mu teške tjelesne povrede u vidu nagnječenja - uboja nosa sa otokom piramide, razderno nagnječnom ranom u predjelu korijena nosa, te prelomom nosnih kostiju uz pomijeranje ulomaka;

- da je tužitelj hitno primljen na UKC Tuzla, te nakon brojnih komplikacija urađen je i operativni zahtjev u periodu od 04.07.2018. do 09.07.2018. godine;
- da se zbog zadobijenih povreda tužitelj duži vremenski period nalazio na liječenju;
- da su povrede uzrokovale umanjene životne aktivnosti kod tužitelja, da je također trpio fizičke bolove i strah u najjačem intezitetu i dužem trajanju, da su vidni ožiljci od rasjekotina u predjelu nosa, koji su nakon operativnog zahvata i danas vidljivi te su uzrokovali nastupanje naruženosti u srednjem stepenu.

Tuženi je u odgovoru na tužbu naveo da nije sporno da je proglašen krivim zbog krivičnog djela teška tjelesna ozljeda iz člana 172. stav 1. KZ FBiH počinjenog na štetu tužitelja, ali da je i sam tužitelj svojim ponašanjem u određenoj mjeri doprinio nastanku štetne posljedice (bezrazložno odbijanje prijateljskog rukovanja pred većim brojem ljudi, što je tuženi poprimio kao poniženje i omalovažavanje). Tuženi dalje navodi da je visina tužbenog zahtjeva tužitelja enormno postavljena, obzirom na težinu povrede kod tužitelja i općeprihvaćene kriterijume sudske prakse za naknadu nematerijalne štete.

Tokom dokaznog postupka sud je saslušao tužitelja i tuženog u svojstvu parniče stranke, saslušani su svjedoci O. A. iz D. M. b.b., S., M. E. iz D. M. b.b., S., Č. A. sin M., H. b.b., Š. i P. E., ul. ..., S., provedeno je vještačenje po vještaku medicinske struke dr. Brkić Fuadu iz Tuzle, te je izvršen uvid u materijalnu dokumentaciju: presudu Općinskog suda u Srebreniku broj: 30 0 K 100707 19 K od 20.02.2020. godine, Nalaz i mišljenje radiologa Klinike za ORL od 26.06.2018. godine, Specijalistički nalaz Klinike za bolesti uha, grla nosa od 26.06.2018. godine, Nalaz Klinike za radiologiju i nuklearnu medicinu od 28.06.2018. godine, Specijalistički nalaz Klinike za plastičnu i maksilofacijalnu hirurgiju od 29.06.2018. godine, Specijalistički nalaz Klinike za bolesti uha, grla nosa od 28.06.2018. godine, Specijalistički nalaz Klinike za neurologiju od 28.06.2018. godine, Nalaz i mišljenje neuropsihijatra Centra za mentalno zdravlje br.1120/2018 od 02.07.2018.godine, Nalaz Poliklinike za transfuziologiju od 03.07.2018. godine, Otpusno pismo u periodu 04.07.2018 do 09.07.2018. godine, Specijalistički nalaz Klinike za bolesti uha, grla nosa od 12.07.2018. godine, Specijalistički nalaz Klinike za bolesti uha, grla nosa od 19.07.2018. godine i Specijalistički nalaz UKC-a Tuzla, Klinika za bolesti uha, grla i nosa, od 26.06.2018. godine.

Cijeneći naprijed provedene dokaze u smislu odredbe člana 8. Zakona o parničnom postupku („Sl.novine FBiH“, br.53/03, 73/05, 19/06 i 98/15, u daljem tekstu ZPP), sud je donio odluku kao u izreci presude, iz slijedećih razloga:

Čitanjem presude Općinskog suda u Srebreniku broj 30 0 K 100707 19 K od 20.02.2020. godine, koja je pravomoćna 23.03.2020. godine, sud je utvrdio da je M. E., tuženi u ovom postupku, oglašen krivim zbog krivičnog djela teška tjelesna ozljeda iz člana 172. stav 1 Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH), za koje mu je izrečena uvjetna osuda kojom se utvrđuje kazna zatvora u trajanju od šest mjeseci, a koja kazna se neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od dvije godine od pravomoćnosti ove presude ne učini novo krivično djelo.

Iz činjeničnog opisa djela za koje je tuženi oglašen krivim citiranom presudom proizlazi da je tužitelj zadobio tešku tjelesnu ozljedu u vidu nagnječena – uboja nosa sa otokom piramide, razderno – nagnječnom ranom u predjelu korijena nosa, te prelomom nosnih kostiju uz pomijeranje ulomaka.

Na temelju pravomoćne presude ovog suda broj 30 0 K 100707 19 K od 20.02.2020. godine utvrđen je pravni osnov tužbenog zahtjeva (član 154. stav 1. i član 158. Zakona o obligacionim odnosima – u daljem tekstu: ZOO). Naime, u parničnom postupku sud je u pogledu postojanja krivičnog djela i krivične odgovornosti učinioa vezan za pravomoćnu presudu krivičnog suda kojom se optuženi oglašava krivim, pa je tuženi M. E. u smislu navedenih članova ZOO dužan da naknadi štetu tužitelju a koju štetu mu je pričinio kritične prilike.

Među parničnim strankama nije sporno da je tuženi učinio krivično djelo teške tjelesne ozljede na štetu tužitelja. Međutim sporan je doprinos tužitelja, jer tuženi isitče da je tužitelj svojim ponašanjem doprinio nastanku štetne posljedice a sporna je i visina postavljenog tužbenog zahtjeva.

Iz iskaza tužitelja saslušanog u svojstvu parnične stranke proizlazi da je 26.06.2018. godine održan turnir liga mjesnih zajednica u Srebreniku kod Prve osnovne škole, da je igrao Čifluk protiv Hurema, da je tokom utakmice došlo do gurkanja prilikom igranja fudbala, te je tužitelj udario od stativu a tuženi je po završetku utakmice došao da se pozdravi sa njim, što je tužitelj odbio jer cijelo vrijeme tuženi nije dobro igrao te je gurao i udarao tužitelja. Tužitelj nije poznavao tuženog. Prema navodima tužitelja, kada je odbio da se pozdravi sa tuženim, jer je bio ljut na njega, tuženi je tada tužitelja udario glavom. Tužitelj u početku nije osjetio bol, te je prilikom raspremanja primjetio krv na majici, nakon čega je otišao u Hitnu službu doma zdravlja Srebrenik a zatim u na UKC Tuzla. Nos je bio slomljen, imao je operaciju u Tuzli, nos je ostao i iskrivljen sa grbom koju tužitelj nije prije imao. Tužitelj je u bolnici poslije operacije ležao sedam dana. Tvrdi da zbog predmetne povrede teže diše a ponekad mu ide i krv iz nosa. Prije te povrede nije imao nikakvih zdravstvenih problema.

Tuženi je u svom iskazu naveo da je kritičnog dana igrao ligu malih sportova na poligonu u Srebreniku, da su igrali utakmicu sa Mjesnom zajednicom Č., čija je ekipa dobra i koja je navikla da pobjeđuje, ali su uspjeli da povedu sa rezultatom od 1:0 i već dolazi do panične situacije u ekipi Č., da su on i tužitelj imali par osobnih duela, u smislu dolaska do lopte, u kojima je u 90% situacija tuženi izlazio kao pobjednik, jer ima veće iskustvo, da je sa svakim duelom bilo verbalnih psovki (tužitelj je tuženom psovao mater). Tuženi tvrdi da je molio tužitelja da to ne radi, jer je vidio da je puno mlađi od njega. Utakmica je završila neriješeno, te je tuženi po običaju krenuo da se pozdravi sa igračima, jer se svi poznaju i opet će da nastave sa sličnim događajima i igrama. Tuženi se pozdravio sa svakim igračima, ali je tužitelj odbio njegovu ruku i ponovno mu opsovao mater. Nakon toga je tuženi pitao tužitelja je li ta psovka upućena njemu a tužitelj je ponovio istu psovku, te se pri tome unio tuženom u facu, te je tuženi tužitelja udario glavom u predjelu nosa. Poslije toga tuženi se okrenuo i krenuo na tribine, gdje je sjeo pored supruge i djeteta i počeo da se rasprega kada je tužitelj prišao do ispod tribina i počeo ponovno da psuje i u tom trenutku je vidio da mu curi krv iz nosa. Tuženi je ponovno molio tužitelja da to ne radi, nakog čega su ga njegovi igrači odveli. Tuženi je preko svog rođaka pokušao saznati kako je tužitelj, ponudio mu bilo kakvu uslugu preko svog rođaka, jer je otac tužitelja bio vozač i tada nije bio kod kuće, međutim, majka tužitelja je odbila bilo kakvu pomoć. Tuženi je poslije toga slao SMS poruke tužitelju te mu se izvinjavao. Tuženi dalje ističe da mu je tužitelj putem SMS poruka sam priznao kako je i ranije imao lom nosa. Tuženi također naodi da do štetnog događaja ne bi došlo da nije bilo psovki upućenih njemu od tužitelja.

Svjedok O. A., koji je kritičnog dana i sam učestvovao u utakmici, navodi da je primjetio tokom utakmice gurkanje između tužitelja i tuženog, da je nakon utakmice tuženi udario glavom tužitelja, da je prilikom pozdravljanja tužitelj nešto opsovao tuženom, ali ne zna šta tačno.

Svjedok M. E., koji je također igrao spornu utakmicu navodi da je vidio kad je tužitelj glavom udario tuženog, bio je udaljen od njih nekih 10-15 m, te je čuo da je tužitelj nešto opsovao tuženom, prije udarca u glavu, ali nije čuo šta je opsovao. Primjetio je da su se njih dvojica međusobno „gurkali“ u žaru borbe te navodi da u fudbalu uvijek ima gurkanja.

Svjedok Č. A. navodi da je kritične prilike došlo od naguravanja između tužitelja i tuženog, da je tuženi „dobio dvoboj“ od tužitelja, vodio je loptu koju tužitelj nije mogao od njega uzeti, tada je tužitelj opsovao tuženom mater, svjedok je to čuo jer je bio pored linije, kraj tribine. Igralište se nalazi kod Prve osnovne škole, to je manje igralište-poligon malih sportova. Nakon završetka utakmice tuženi je pružio tužitelju ruku koji mu je opet opsovao mater i tada je tuženi glavom udario tužitelja. Tuženi je sjeo na tribine, ali je tužitelj došao kod njega i opet ga je vrijeđao i psovao.

Svjedok P. E., radni kolega tuženog, zajedno rade u vojsci u Derventi, u svom iskazu navodi da je bio prisutan na utakmici kritične prilike, sjedio je na tribinama u drugom redu, tokom utakmice je primjetio da je tuženi bio jači u duelima od tužitelja koji je svaki put kad izgubi loptu nešto mrmljao i psovao, a zatim je došlo i do žešćih psovki koje je tuženi ignorisao. Na kraju utakmice, kada je tuženi htio da pozdravi tužitelja, ovaj je to odbio i opet mu opsovao majku, zbog čega je tuženi istog udario, pa nakon toga je otišao do tribine i sjedio do svoje supruge i djeteta, međutim tužitelj je došao i htio da se tuče sa tuženim. Tuženi je to ignorisao te su drugovi tužitelja neko vrijeme istog smirivali pa ga odveli u Hitnu službu Doma zdravlja Srebrenik. Svjedok također navodi da je tužitelj poznat po tome što provocira po turnirima.

Dakle, iz iskaza parničnih stranaka i saslušanih svjedoka može se sa sigurnošću utvrditi da su tužitelj i tuženi kritičnog dana igrali fudbal za različite timove, odnosno mjesne zajednice, da je tokom utakmice dolazilo do naguravanja istih, da je na kraju utakmice tuženi prišao tužitelju pružio mu ruku, što je ovaj odbio, pri tome mu opsovao majku, nakon čega je tuženi glavom udario tužitelja. Tužitelj u svom iskazu nije naveo da je bilo šta psovao tuženom, već tvrdi da tuženi nije igrao dobro, da ga je stalno gurao i udarao, te da tužitelj zbog takvog ponašanja tuženog je odbio da se rukuje sa njim, nakon čega je od tužitelja i zadobio udarac glavom u predjelu nosa. Sud nije tužitelju u tom dijelu poklonio vjeru. Njegov iskaz nije u skladu sa iskazima saslušanih svjedoka, jer su čak i svjedoci tužitelja, O. A. i M. E. rekli da su čuli tužitelja kako nešto psuje tuženom, prije nego što je zadobio udarac od tuženog.

Iskazi navedenih svjedoka su djelimično podudarni i sa iskazima svjedoka tuženog, Č. A. i P. E., koji su također naveli da je tužitelj opsovao tuženom prije zadobijenog udarca. Međutim, ovi svjedoci su naveli i da je tih psovki bilo i tokom utakmice, pored neprestanog gurkanja u igri. Cijeneći iskaze parničnih stranaka i svjedoka, pojedinačno i u međusobnoj vezi, sud je poklonio vjeru tuženom u dijelu u kojem navodi da je tužitelj njemu u više navrata psovao majku. Sud je također uzeo u obzir i zainteresiranost obje parnične stranke za ishod spora. Naime, tuženi nije sporio da je udario tužitelja izrevoltiran njegovim ponašanjem, odnosno psovka i uvredama, dok tužitelj u svom iskazu ne navodi da je tuženom upućivao psovke.

U ovakvim suprostavljenim iskazima parničnih stranaka, gdje je nesporno da je došlo do predmetnog štetnog događaja, odnosno da je tuženi udario glavom tužitelja, sud smatra da tužitelj

svojim ponašanjem jeste doprinio štetnom događaju, vrijeđajući i psovajući tužitelja. Nije sporno da je među njima bilo naguravanja, ili „fudbalskog dvoboja“, što je uobičajeno u fudbalu u žaru borbe, kako to i svjedok tužitelja, M. E. navodi.

Nakon prednjeg utvrđenja, a shodno prigovoru tuženog podijeljene odgovornosti, sud je cijenio da je kritične prilike tužitelj bio maloljetnik, imao je 17 godina (rođen 21.05.2001.godine). S druge strane, tuženi koji je rođen 16.04.1989.godine, imao je dakle 29 navršenih godina života, 12 godina više od tužitelja, oženjen, otac, daleko veće životno iskustvo od tužitelja i pored toga zaposlen kao profesionalni vojnik u Oružanim snagama BiH. Tuženi iako maloljetnik u to vrijeme, mogao je shvatiti značenje svojih psovki te pretpostaviti i moguće posljedice vrijeđanja igrača drugog tima. Tuženi je imao dovoljno godina da zna kako se ponašati prema drugim ljudima, igračima svog i suprotstavljenog tima a i prema licima starijim od sebe. S obzirom na godine tuženog, njegov status porodičnog čovjeka kao supruga i oca, te činjenicu da se radi o profesionalnom vojniku, sud smatra, a cijeneći iskaze parničnih stranaka i saslušanih svjedoka, da tužitelj svojim ponašanjem, a naročito psovka i uvreda upućenim tuženom jeste kao oštećenik doprinio da šteta nastane. U situaciji gdje tuženi bez obzira na ponašanje tužitelja tokom utakmice, prilazi svim igračima suprotnog tima, te im pruža ruku, tužitelj iako istu nije prihvatio, trebao se suzdržati od psovki i uvreda i na taj način bi izbjegao predmetni štetni događaj. Shodno izloženom sud smatra da je prigovor podijeljene odgovornosti istaknut od punomoćnika tuženog osnovan, odnosno da je u smislu člana 192. stav 1. ZOO tužitelj kao oštećeni svojim ponašanjem pridonio da šteta nastane. Cijeneći da se radi o tada maloljetnom licu sa navršenih 17 godina života, da je to osjetljivo tinjedžersko doba u kojem maloljetna lica imaju potrebu za dokazivanjem, sud imajući u vidu sve okolnosti konkretnog slučaja smatra da je doprinos tužitelja 20 % udjela u nastanku predmetne štete. Navedeno ne znači ujedno i da je ponašanje tuženog opravdano, zbog čega je tuženi i snosio posljedice krivične odgovornosti, ali kako je građansko pravna odgovornost šira, to ovaj sud nalazi da je predmetnoj šteti doprinijelo i ponašanje tužitelja prema tuženom.

Dakle, u konkretnom slučaju obzirom da je tužitelj u predmetnom fizičkom obračunu zadobio lake tjelesne povrede tuženi je odgovoran za naknadu štete tužitelju u smislu odredaba člana 154. stav 1. ZOO, a tuženi kao oštećeni, obzirom da je pridonio 20% nastaloj šteti ima pravo i na srazmjerno smanjenu naknadu.

Odredbama člana 200. ZOO, propisano je da će sud za pretrpljene fizičke bolove, za pretrpljene duševne bolove zbog umanjenaja životne aktivnosti, naruženosti, povrede ugleda, časti, slobode ili prava ličnosti, smrti bliskog lica, kao i za strah, sud će, ako nađe da okolnosti slučaja, a naročito jačina bolova i straha i njihovo trajanje to opravdava, dosuditi pravičnu novčanu naknadu.

Iz iskaza, nalaza i mišljenja vještaka medicinske stuke dr Brkić Fuada, podoblast ORL, proizlazi da je tužitelj usljed zadobijene povrede trpio jake bolove u trajanju od 3 dana, bolove srednjeg intenziteta u trajanju od 10 dana i bolove slabog intenziteta u trajanju od 10 dana. Prilikom samog povređivanja, tužitelj se bio jako uplašio (strah jakog intenziteta), i to je trajalo nekih sat vremena. Nakon toga, tužitelj je 2 sedmice imao strah srednjeg intenziteta zbog toga što

se bojao da neće opet sresti napadača. Zbog navedene povrede, tužitelj ima blagi stepen naruženosti, vidljiv samo u određenim položajima (pri pogledu sa strane). Predmeta trauma je prema mišljenju vještaka dovela do promjene oblika nosne piramide u lakom stupnju, te je umanjene opće životne aktivnosti zbog ove promjene 10%.

Tokom postupka tuženi je tvrdio da je tužitelj od ranije imao povrede nosa, zbog čega je pribavljen i medicinski karton tužitelja iz Doma zdravlja Srebrenik, a koji karton je vještak imao u vidu prilikom izrade svog nalaza i mišljenja. Uvidom u predmetni karton vještak je utvrdio da tužitelj nije prije navedene povrede od 26.06.2018. imao traumu nosa koja bi mogla rezultirati nastajanjem deformiteta nosa. Vještak dalje navodi da iz RTG snimka nosnih kostiju je vidljivo da je došlo do prekida kontinuiteta kože iznad frakturiranih nosnih kostiju, koji bi mogao objasniti nastanak kvržice na nosu, te i CT snimka nosnih kostiju, iz koje je vidljivo da je došlo do frakture nosnih kostiju sa pomjeranjem koštanih ulomaka, a poznato je da srašćavanje frakturiranih koštanih ulomaka može dovesti do stvaranja "kalusa", odnosno "grbe". Znači, prekid kontinuiteta kože na nosu, zajedno sa korespondirajućom frakturom nosnih kostiju sa pomjeranjem ulomaka, može dovesti do stvaranja "kvržice" na nosu kod tužitelja. Obzirom na navedeno, te činjenicu da se iz dostavljenog zdravstvenog kartona ne može naći niti jedna posjeta doktoru zbog neke ranije povrede nosa, prema mišljenju vještaka dovodi u veoma jaku vezu navedenu traumu tužitelja i nastali deformitet nosa.

Vještak je na ročištu glavne rasprave 09.11.2022. godine istakao da kod tužitelja se radi o frakturi nosnih kostiju, te se kod procjene umanjena opšte životne aktivnosti kod povreda nosa procjenjuju tri stvari, prvo da li ima gubitka tkiva nosa djelimičnog ili totalnog, dalje promjena oblika nosne piramide i treća stvar je otežano disanje na nos. Vještak također dodaje da kod tužitelja u ovom slučaju je prohodnost nosa uredna, a ni anamnestički se nije žalio da ima otežano disanje, žalio se jedino da krvari na nos prilikom kontakta na utakmici i da tu nema umanjena što se tiče otežanog disanja.

Međutim, nakon što je vještak radio dopunu nalaza, te je isti ponovno saslušan na nastavku glavne rasprave 21.12.2022. godine, izjavio je da umanjene životne aktivnosti kod tužitelja se sastoji u otežanom disanju, te socijalnoj komponenti kada se pogleda tužitelj, ali ne u smislu estetske naruženosti, već što predmetna deformacija nosa može da stvara tehničke probleme sutra kod nošenja naočala, ovisno od posla kojim će se tužitelj baviti, gdje će možda biti potrebno da nosi zaštitnu opremu, obzirom da je došlo do promjene fizionomije nosa (mala promjena oblika nosne piramide ili najblaži oblik, ali je sudska praksa propisala da se radi o umanjenu životne aktivnosti od 10 %). Vještak dalje navodi da je kod tužitelja slomljena nosna kost pomjerena unutra, te tako stvara probleme prilikom disanja. Prema tablicama osiguravajućih društava i Zečevića predviđeno je 30 % umanjene životne aktivnosti kod gubitka nosa, a prema knjizi Bradić i Veljković „Orjentacijske medicinske tablice za procjenu smanjenja životne aktivnosti“ predviđeno je 25% a za djelimični gubitak 10%, međutim nije specijalno propisano šta znači djelimični gubitak, da li je to jedan djelić, što je ostavljeno na procjenu ljekarima, te vještak kao ljekar smatra da je u ovom slučaju umanjene životne aktivnosti 10%.

Obzirom da se u kartonu tužitelja navodi od ranije prisutnost stranog tijela vještak navodi da prilikom pregleda nije primijetio kod tužitelja nikakvo strano tijelo, niti ožiljak, niti neko zadebljanje, a iz medicinskog kartona nije vidljivo šta se dogodilo sa tim stranim tijelom, jer je to bilo 2003.godine, pa pretpostavlja da bi se za sve te godine žalio i prije na otežano disanje i da bi to bilo evidentirano u kartonu. Mišljenja je da otežano disanje nije posljedica tog nekadašnjeg

stranog tijela, jer isto nije ostavilo nikakve ožiljke ni tragove u nosu, te smatra da je to otežano disanje posljedica spornog događaja.

Punomoćnik tuženog je prigovorio nalazu vještaka, naročito u dijelu procjene umanjnja životne aktivnosti, te ističe da prema sudskoj medicini autora Zečevića, a i prema tablicama svih osiguravajućih društava, procenat umanjnja životne aktivnosti od 15% se određuje zbog djelimičnog gubitka nosa, a od 30% zbog gubitka čitavog nosa. Punomoćnika smatra da je objašnjenje vještaka neuvjerljivo jer tužitelj nije izgubio nos, niti je djelimično izgubio nos. Prema navedenom autoru i tablicama svih osiguravajućih društava, procenat od 5% umanjnja životne aktivnosti se određuje kod promjene oblika piramide nosa ili otežanog disanja nakon prijeloma nosnog septuma koji je klinički i rendgenološki utvrđen nakon ozlijede. Međutim, kod tužitelja nije došlo do promjene piramide nosa, a niti je uzrokovalo otežano disanje zbog čega tuženi tvrdi da zbog povrede nosa kod tužitelja nije došlo do umanjnja životne aktivnosti, pa tuženi predlaže da sud ne prihvati nalaz i mišljenje vještaka. Tuženi ujedno naglašava da je navodna grbica na nosu tužitelja neznatna i da se ne može lako uočiti čak ni pažljivim opažanjem.

Sud je nalaz vještaka cijenio brižljivo, te isti doveo u vezu sa drugim dokazima, a također je shodno članu 155. stav 2. ZPP naložio vještaku da uradi dopunu nalaza.

Naime, prilikom saslušanja tužitelja u svojstvu parnične stranke isti je izjavio da mu je disanje otežano, te da mu ponekad ide i krv iz nosa. Tužitelj je saslušan prije dostavljenog nalaza vještaka koji na ročištu glavne rasprave 09.11.2022. godine ističe da je kod tužitelja prohodnost nosa uredna, a ni anamnestički se ne žali da ima otežano disanje, već se samo žalio da krvari na nos prilikom kontakta na utakmici i da nema umanjnja što se tiče otežanog disanja. Međutim, nakon dopune nalaza vještak je naveo da je kod tužitelja slomljena nosna kost pomjerena unutra, te tako stvara probleme prilikom disanja. Sud je čitanjem medicinske dokumentacije, tačnije specijalističkog nalaza UKC Tuzla-Klinika za plastičnu i maksiofacijalnu hirurgiju od 29.06.2018. godine utvrdio da je konstaovano kod tužitelja otežano disanje.

Sud smatra shodno provedenim dokazima, da kod tužitelja jeste došlo do promjene piramide nosa i otežanog disanja, a u kojem dijelu je poklonio vjeru vještaku medicinske struke, kao licu koje nije zainteresirano za ishod spora, te cijeneći da se radi o vještaku medicinske struke, koji je specijalista u oblasti uha, grla i nosa (ORL). Vještak u svom nalazu ističe da je došlo do frakture nosnih kostiju sa pomjeranjem koštanih ulomaka a iz medicinske dokumentacije dostavljene uz tužbu je vidljivo da je tužitelj podvrgnut operaciji nosa zbog povrede koja se dogodila 26.06.2018. godine. Vještak je i prilikom svog iskaza na ročištu održanom dana 09.11.2022. godine također istakao da kod tužitelja postoji umanjnje životne aktivnosti do 10 % zbog promjene piramide nosa.

Dakle, što se tiče umanjnja životne aktivnosti kod tužitelja i procjene visine tog umanjnja sud je u cjelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka medicinske struke, koji je u cjelosti ostao kod svog nalaza i mišljenja, a koji nalaz je sačinio nakon uvida u spis, medicinsku dokumentaciju, pregleda tužitelja, korištenja RTG i CT snimka nosa, te korištenja stručne literature.

Sud je vezano za postojanje "grbe" na nosu cijenio i da vještak nije imao na uvid fotografije tužitelja prije nesreće. Međutim, vještak je u dopuni nalaza od 29.11.2022. godine obrazložio da iz RTG i CT snimka nosnih kostiju je vidljivo da je došlo do prekida koninuiteta kože iznad frakturiranih nosnih kostiju, odnosno da je došlo do frakture nosnih kostiju sa pomjeranjem koštanih ulomaka, da srašćavanje frakturiranih koštanih ulomaka može dovesti do stvaranja "kalusa", odnosno "grbe". Znači, prekid koninuiteta kože na nosu, zajedno sa korespondirajućom frakturom nosnih kostiju sa pomjeranjem ulomaka, može dovesti do stvaranja „kvržice” na nosu kod tužitelja.

Tuženi koji tvrdi suprotno, da je kod tužitelja dolazilo i ranije do povrede nosa te da je i ranije imao grbu na nosu je također mogao predlagati i dokaze na te okolnosti, što je propustio učiniti izuzev prijedloga da si uzvrši uvid u medicinski karton tužitelja a iz kojeg se nije moglo zaključiti da je tužitelj imao povrede nosa koje bi bile u vezi sa predmetnim oštećenjem.

Dakle, tužitelj je naprijed provedenim dokazima dokazao uzročno posljedičnu vezu između štetnog događaja i nastale povrede, te shodno tome ima pravo na naknadu nematerijalne štete zbog umanjnja životne aktivnosti, fizičkih bolova, pretrpljenog straha kao i naruženosti za koju je vještak utvrdio da je u blagom stepenu, vidljiva samo u određenim položajima i to pri pogledu sa strane. Cijeneći ovakav zahtjev tužitelja sud je uzeo u obzir jačinu i dužinu trajanja fizičkih bolova zatim intenzitet i dužinu trajanja straha koji je trpio tužitelj, kao i procenat umanjnja životne aktivnosti te intenzitet i vidljivost naruženosti, a prema nalazu vještaka medicinske struke dr. Brkić Fuada. Ovako postavljeni tužbeni zahtjev tužitelja za naknadu nematerijalne štete sud cijeni kao pravičan u smislu odredbe člana 200. ZOO, te orijentacionih kriterija Vrhovnog suda Federacije. Sud je pri tom cijenio nelagodnosti u toku lijećenja, hospitalizaciju, rengenško snimanje, da je bila nužna operacija, trajanje i jačina straha, kao i samu povredu koju je tužitelj pretrpio i koja je dovela do umanjnja životne aktivnosti tužitelja te blagog stepena naruženosti.

Utvrđeno je dakle da je tužitelj pretrpio nematerijalnu štetu i to zbog pretrpljenih fizičkih bolova, pretrpljenog straha, umanjnja životne aktivnosti i naruženosti, da je za nastanak te štete tužitelju, presudom ovog suda tuženi oglašćen krivim, dakle utvrđeno je postojanje krivičnog djela i krivične odgovornosti tuženog, ali tokom ovog postupka sud je utvrdio i da je sam tužitelj doprinio nastanku štete u 20 % dijelu, te je valjalo u tom omjeru umanjiti naknadu štete koja pripada tužitelju i dosuditi mu iznose kako je to bliže navedeno u prvom stavu izreke presude.

Tužitelju su dosuđene i zakonske zatezne kamate na iznos štete naveden u izreci presude počev od dana donošenja presude, pa do konačne isplate, u skladu sa postavljenim kamatnim zahtjevom, a prema odredbama člana 186. i 277. ZOO.

O troškovima postupka sud je odlučio na osnovu člana 386. st. 2. ZPP-a i Tarifaenogradama i naknadi troškova za rad advokata („Službene novine Federacije BiH“ broj 22/04 i 24/04) i članu 1. Zakona o izmjeni i dopuni Zakona o advokaturi FBiH („Službene novine Federacije BiH“ broj 18/05), a spram postavljenog zahtjeva punomoćnika stranaka za naknadu troškova postupka.

Tužitelju su priznati troškovi za sastav tužbe po ovlaštenom punomoćniku u iznosu od 360,00 KM, prisustva punomoćnika na pripremnom ročištu dana 01.06.2022.godine u iznosu od 360,00 KM, prisustva na glavnoj raspravi dana 04.08.2022.godine u iznosu od 360,00 KM,

nastavku glavne rasprave dana 28.12.2022.godine u iznosu od 180,00 KM, troškovi vještčenja u iznosu od 250, 00 KM, troškovi sudske takse na tužbu i presudu u iznosu od 300,00 KM. Ukupno priznati troškovi tužitelja iznose 1.810,00 KM.

Međutim, tužitelj nije uspio u parnici u cjelosti, jer označena vrijednost spora u tužbi je 8.000,00 KM a tužitelju je dosuđen iznos od 5.304,00 KM, što znači da je uspjeh tužitelja 66,30 %, tako da je njegov neuspjeh, a uspjeh tuženog 33,70 %. Shodno ovakvom uspjehu tužitelja istom pripadaju troškovi postupka u iznosu od 1.200,00 KM.

Tuženom su također priznati troškovi parničnog postupka za zastupanje po ovlaštenom punomoćniku i to za sastav odgovora na tužbu od 19.05.2020. godine u iznosu od 421,20 KM, za zastupanje na pripremnom ročištu od 01.06.2022. godine u iznosu od 421,20 KM, za zastupanje na ročištu za glavnu raspravu od 04.08.2022. godine u iznosu od 421,20 KM, za zastupanje na nastavku ročišta za glavnu raspravu od 18.10.2022. godine iznos od 210,60 KM, za zastupanje na nastavku ročišta za glavnu raspravu od 09.11.2022. godine iznos od 210,60 KM, za zastupanje na nastavku ročišta za glavnu raspravu od 21.12.2022. godine iznos do 210,60 KM, za zastupanje na nastavku ročišta za glavnu raspravu od 28.12.2022. godine iznos do 210,60 KM, za zastav podneska od 12.10.2022. godine u iznosu od 421,20 KM, sve sa uračunatim PDV, zatim troškovi naknade za vještačenje u iznosu od 250,00 KM, što sve ukupno iznosi 2.777,20 KM. Obzirom da je uspjeh tuženog u ovom sporu 33,70 % to istom pripada naknada navedenih troškova u iznosu od 935,90 KM.

Slijedom priznatih troškova parničnog postupka, zatim uspjeha stranaka u ovoj parnici, a primjenom pravila procesne kompenzacije, sud je obavezao tuženog na naknadu troškova parničnog postupka tužitelju u iznosu od 264,10 KM.

Sud nije priznao tuženom troškove sudske takse na odgovor na tužbu u iznosu od 75,00 KM, jer nema dokaza da je ta taksa plaćena a sud nije ni pozvao tuženog na plaćanje predmetne takse. Sud nije priznao tuženom ni troškove punomoćnika za upotrebu vlastitog vozila na relaciji Tuzla - Srebrenik i obratno u iznosu od 423,36 KM. Ovo iz razloga što se zahtjev za naknadu tih troškova nije mogao zasnovati samo na odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u FBiH već se pri tome mora imati u vidu i odredba člana 387. stav 1. ZPP, kojom je regulisano da će sud kod odlučivanja koji će se troškovi stranci nadoknaditi, uzeti u obzir samo troškove koji su bili potrebni radi vođenja parnice, te da će o tome koji su troškovi bili potrebni, te o visini troškova odlučiti ocjenjujući brižljivo sve okolnosti. To što je tuženi kao svog punomoćnika angažovao advokata iz Tuzle, samo po sebi ne može činiti prihvatljivim i zahtjev za naknadu potraživanih troškova na ime putovanja, jer sadržina podataka spisa ne upućuje na postojanje okolnosti koje bi kod takvog izbora tuženog, opravdavale zaključak da se i ovi troškovi imaju smatrati potrebnim za vođenje parnice.

Važno je istaknuti da naprijed navedeno proizlazi i iz usaglašenog pravnog shvatanja usvojenog na Panelu za ujednačavanje sudske prakse iz građanske oblasti na kojem su učestvovali predstavnici Suda Bosne i Hercegovine, Vrhovnog suda Federacije BiH, Vrhovnog suda Republike Srpske i Apelacionog suda Brčko Distrikta BiH, održanom 30.01.2014. godine.

Slijedom svega navedenog sud je i odlučio kao u izreci ove presude.

Sudija
Milada Topčić

POUKA: Nezasadovoljna stranka protiv ove presude ima pravo žalbe Kantonalnom sudu Tuzla, u roku od 30 dana od dana prijema prepisa presude. Žalba se podnosi pismeno, putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranu.